

Przestrzeń publiczna jako efekt współpracy różnych aktorów

Przestrzenie publicznie stanowią szkielet, na którym zbudowane jest miasto, są obszarem zainteresowania różnych podmiotów - mieszkańców, aktywistów, lokalnych przedsiębiorców, urzędników i licznych organizacji. W związku z czym uzasadnionym wydaje się być włączanie wszystkich zainteresowanych daną przestrzenią w proces jej planowania i projektowania.

Celem niniejszej pracy była analiza wysokiej jakości miejskich przestrzeni publicznych powstałych w wyniku współpracy różnych aktorów, na etapie planowania i projektowania oraz określenie zasad takiej współpracy. Dodatkowo opracowano charakterystykę modeli procesów partycypacyjnych wykorzystanych w trakcie planowania i projektowania współczesnych przestrzeni publicznych przy udziale różnych aktorów, określono rolę różnych grup interesariuszy i zbadano ideę placemakingu, jako narzędzia wykorzystywanego przy partycypacyjnym kształtowaniu przestrzeni publicznych.

Przeprowadzone badania literaturowe i empiryczne przykładów z Polski, Europy i Ameryki Północnej pozwoliły na stworzenie modeli – strategii działania – procesów partycypacyjnych. Dodatkowo przeanalizowano istniejące modele prowadzenia procesów partycypacji społecznej przy planowaniu i projektowaniu miejskich przestrzeni publicznych opracowane przez badaczy i praktyków partycypacji.

Wyniki badań szczegółowych zobrazowały jak zróżnicowane są procesy partycypacji społecznej oraz na jak wiele sposobów można osiągnąć ten sam cel – wysokiej jakości przestrzeń publiczną planowaną i projektowaną dzięki współpracy wielu aktorów.

Ponadto wyniki badań mają wymiar aplikacyjny i pozwoliły na określenie ścieżek działania dla poszczególnych inicjatorów zmian – urzędników, mieszkańców, aktywistów czy organizacji pozarządowych.

Słowa kluczowe: Przestrzeń publiczna, partycypacja, modele prowadzenia procesu partycypacji, planowanie i projektowanie przestrzeni publicznych, placemaking